

2. Kas ELTL artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et sellel on vahetu õigusmõju ka eraõiguslike isikute vahelistes olukordades, nagu näiteks käesolevas asjas kõne all olevas, millest tulenevalt peavad eraõiguslikud võlausaldajad aktsepteerima teise riiki kolinud võlgniku poolt neile võlgnetava võlasumma vähendamist või täielikku kustutamist?

⁽¹⁾ Euroopa Kohtu 8. novembri 2012. aasta otsus, ECLI:EU:C:2012:704.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein oikeus (Soome) 22. detsembril 2017 – Vantaan kaupunki versus Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asphaltmix Oy

(Kohtuasi C-724/17)

(2018/C 083/21)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Vantaan kaupunki

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asphaltmix Oy

Eelotsuse küsimused

1. Kas küsimusele, kes vastutab ELTL artiklit 101 rikkuva tegevusega tekitatud kahju hüvitamise eest, tuleb vastata viidatud sätte vahetu kohaldamise alusel või liikmesriigi õigusnormide alusel?
2. Kui kahju hüvitamiseks kohustatud isikud tuleb kindlaks määrata vahetult ELTL artikli 101 alusel: Kas kahjuhüvitist on kohustatud maksma isikud, kes on hõlmatud viidatud sättes nimetatud mõistega „ettevõtja“? Kas kahju hüvitamiseks kohustatud isikute kindlaksmääramisel kohaldatakse samu põhimõtteid, mida kohaldas Euroopa Kohus trahve puudutavates kohtuasjades vastutava isiku kindlaksmääramisel ja mille kohaselt võib vastutus tuleneda eelkõige kuuluvusest samasse majandusüksusesse või majanduslikust järjepidevusest?
3. Kui kahjuhüvitise maksmiseks kohustatud isikud tuleb kindlaks määrata liikmesriigi õigusnormide alusel: Kas liidu õiguse tõhususe nõudega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette, et äriühing, kes on pärast ELTL artiklit 101 rikkivas kartellis osalenud äriühingu kõikide aktsiate omandamist kõnealuse äriühingu lõpetanud ja selle majandustegevust jätkanud, ei pea hüvitama lõpetatud äriühingu konkurentsioigust rikkuva tegevusega tekitatud kahju, kuigi hüvitise saamine lõpetatud äriühingult oleks praktiliselt võimatu või ülemäära raske? Kas tõhususe nõudega on vastuolus liikmesriigi õigusnormide selline tõlgendus, mille kohaselt tekib kahju hüvitamise kohustus tingimusel, et ettevõtja kõnealune ümberkujundamine oli õigusvastane või toimus kunstlikult eesmärgiga vältida konkurentsioiguslikku kahju hüvitamise kohustust või oli muul viisil ebaaus või et äriühingule oli ümberkujundamise läbiviimisel konkurentsioiguse rikkumine vähemasti teada või oleks pidanud teada olema?

22. detsembril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-729/17)

(2018/C 083/22)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Tserepa-Lacombe, H. Støvlbæk)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Kreeka piiras lepitajaid koolitavate asutuste õigusliku vormi mittetulundusühingutega, mis hõlmavad vähemalt ühte advokatuuri ja vähemalt ühte Kreekas asuvat kaubanduskoda vastavalt seadusele nr 3898/2010 ja presidendi dekreedile nr 123/2011, siis on Kreeka rikkunud kohustusi, mis tulenevad talle Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 49 ja direktiivi 2006/123/EÜ⁽¹⁾ artikli 15 lõike 2 punktides b ja c ning artiklist 3;
- tuvastada, et kuna Kreeka allutas akadeemiliste kvalifikatsioonide tunnustamise menetluse tingimustele, mis kehtestavad lisanõuded tunnistuste ja kompensatsioonimeetmete sisule, hindamata eelnevalt olulisi erinevusi ning kuna ta jättis jõusse diskrimineerivad õigusnormid, mille kohaselt lepitaja kvalifikatsiooni akrediteerimise taotleja, kellel on välismaal omandatud akrediteerimistunnistus või välismaal asuvates akrediteeritud koolitusasutustes pärast Kreekas läbiviidud koolituse läbimist omandatud lepitaja kutse, peab olema osalenud vähemalt kolmes lepitusmenetluses, siis ei ole Kreeka täitnud kohustusi, mis tulenevad Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 49, samuti direktiivi 2005/36/EÜ artiklitest 13, 14 ja artikli 50 lõikest 1 ning VII lisast⁽²⁾;
- mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Rikutud on asutamisevabadust, mille tagavad ELTL artikkel 49 ja direktiivi 2006/123/EÜ, teenuste kohta siseturul, artikli 15 lõike 2 punktid b ja c.

Seaduse 3898/2010 artikli 5 lõikes 1 ja sellega seotud presidendi dekreedis nr 123/2011 on sätestatud, et lepitajaid koolitavad ühingud tuleb tingimata moodustada õigusliku vormi mõttes mittetulundusühinguna, mille liikmete hulgas on vähemalt üks advokatuur ja vähemalt üks Kreekas asuv kaubanduskoda, ja need võivad tegutseda pärast seda, kui nimetatud seaduse artiklis 7 osutatud asutus on neile väljastanud tegevusloa.

Sellised piirangud on kohaldatavad nii nende ühingute suhtes, kes soovivad luua Kreekas esmase asukoha kui ka nende suhtes, kes soovivad luua tütarettevõtja vormis teisese asukoha.

Ükski füüsiline ega juriidiline isik, välja arvatud advokaadid ja kaubanduskodad, ei või luua koolitusasutust, mis on mõeldud lepitajate koolitamiseks, kes võivad selle koolituse alusel osaleda Kreekas lepitaja kvalifikatsiooni saamiseks läbiviidaval eksamil, kui tal ei ole sõlmitud kokkulepet advokatuuri ja riigis asuva kaubanduskodaga.

Lisaks sellele ei ole ühelgi kehandil, mis ei ole praegu õiguslikult vormilt mittetulundusühing, võimalust pakkuda lepitajakandidaatidele koolitust, mille alusel nad võiksid osaleda lepitaja kvalifikatsiooni saamise eksamil Kreekas.

Viimaseks: mis tahes teise liikmesriigi koolitusasutus, kes soovib osutada kõnealust teenust lepitajate koolitamisele suunatud koolitusprogrammides osalevate õppurite tasutava õppemaksu eest, ei saa sisuliselt Kreeka turule siseneda ega asutada tütarettevõtja vormis teisest asukohta, kui nende praegune juriidiline vorm ei ole mittetulundusühing ja tütarettevõtja valik ei ole piiratud mittetulundusühingutega.

Komisjon leiab, et ülaltoodud teave kujutab endast Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 49 ja direktiivi 2006/123/EÜ artikli 15 lõike 2 punktides b ja c sätestatud asutamisevabaduse piiramist siseturul.

See piirang ei kuulu Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 51 lõikes 1 sätestatud erandi alla, kuna lepitajate koolituse teenuse pakkumine ei kujuta endast riigiga seotud tegevust, avaliku võimu teostamist ega konkreetsemalt öeldes „õigusemõistmist“. Lisaks ei saa seda piirangut õigustada huviga tagada teenuste kvaliteet, mille puudub igasugune otsene seos koolitusasutuste õigusliku vormi piiramisega või osaluse omamisega seonduvate nõuetega.

2. Direktiivi 2005/36/EÜ ja ELTL artikli 49 asutamisevabadust käsitlevate sätete rikkumine.

Komisjon leiab, et ministri otsuse nr 109088/12.12.2011 ainsa artikli lõike 2 punktis a sätestatud nõue, mille kohaselt peavad lepitaja koolituse läbimist tõendaval tunnistusel olema ära näidatud: õpetamiseetodid, osalejate arv, koolitajate arv ja kvalifikatsioon, kandidaatide eksamineerimis- ja hindamismenetlus ja viis, millega tagatakse selle menetluse objektiivsus, läheb kaugemale sellest, mida võib nõuda tunnistuse omajal eeldatavasti olevate teadmiste taseme ja kvalifikatsiooni hindamisel; samuti ei võimalda see nõue õigesti hinnata, kas koolitus, mille huvitatud isik läbis, hõlmas oluliselt erinevaid valdkondi võrreldes nendega, mille omandamist näitab Kreekas nõutav kvalifikatsiooni tõendav dokument. Nimetatud põhjustel on eespool nimetatud säte vastuolus direktiivi 2005/36/EÜ artiklitega 13, 14, 50 ja VII lisaga.

Peale selle nõutakse eespool nimetatud ministri otsuse lõigu 5 alapunktis A, et täielikult kvalifitseeritud välismaised lepitajad peavad tõendama, et nad on lisaks osalenud vähemalt kolmes lepitusmenetluses, enne kui nende kvalifikatsiooni Kreekas tunnustatakse, samas kui seda nõuet ei kohaldata lepitajatele, kes omandavad oma kutsealase ettevalmistuse Kreekas. Sellest tulenevalt on eelmainitud säte vastuolus direktiivi 2005/36/EÜ artikliga 13, mis näeb ette, et vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus võimaldab taotlejatel sellel kutsealal tegutsema asuda või tegutseda oma kodanikega samadel tingimustel, kui neil on teises liikmesriigis viimase territooriumil sellel kutsealal tegutsema hakkamiseks või tegutsemiseks nõutav pädevuskinnitus või kvalifikatsiooni tõendav dokument; ka rikub see säte Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 49 sätestatud mittediskrimineerimise põhimõtet.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT 2006, L 376, lk 36).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT 2005, L 255, lk 22).

MS 5. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 31. mai 2017. aasta määruse peale kohtuasjas T-17/16: MS versus komisjon

(Kohtuasi C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: MS (esindaja: advokaat L. Levi)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 31. mai 2017. aasta määrus kohtuasjas T-17/16;
- sellest tulenevalt saata kohtuasi tagasi Üldkohtule temale esitatud hagi kohta sisulise otsuse tegemiseks või kui Euroopa Kohus leiab, et kohtuasja on võimalik lahendada, rahuldada apellandi poolt esimeses kohtuastmes esitatud nõuded ja seega;
- tuvastada komisjoni lepinguväline vastutus ELTL artikli 268 ja artikli 340 teise lõigu alusel;
- kohustada esitama komisjoni poolt konfidentsiaalseks tunnistatud dokumendid, mis kujutavad endast väljaarvamise otsuse jaoks vajalikku alust;
- mõista komisjoni õigusvastasest tegevusest tuleneva mittevõralse kahju eest välja *ex aequo et bono* hinnatud summa 20 000 eurot;
- kohustada komisjoni avaldama vabanduse hageja ees ja arvama hageja uuesti Team Europe koosseisu;